

Voorganger: Ds. Klaas de Vries (Amsterdam)

Meditatie: Crisis en apathie (n.a.v. Matteüs 26: 40-41)

Lezen: Matteüs 26 : 26-46.

Jezus in een existentiële crisis. Hij ziet een lijdensbeker op zich afkomen. Tot de rand gevuld met Gods grimmigheid. Over alle slechtheid van eeuwen mensheid. Het oordeel is: dat God, zijn Vader, met zijn rug naar Hem toe zal gaan staan. Jezus zal God kwijt raken! Dat benauwt Hem enorm.

Begrijpen wij daar iets van? Eerlijk gezegd: ik denk van niet. Wij weten niet wat die eeuwige band van liefde tussen de Vader en de Zoon inhoudt. Bovendien: zonder God in de wereld staan, los van God onze eigen gang gaan – zijn wij daar bang voor? Welnee. Wij kiezen daar vaak zelf voor.

De lijdensbeker: Jezus worstelt ermee. Zal ik hem aanvaarden? Hij is echt mens. Rationeel weet Hij dat dit het plan is. Emotioneel is Hij er nog helemaal niet aan toe. 'Vader, ik kàn niet zonder U. Dat wordt mijn dood'. Kortom: doodsstrijd.

Jezus vraagt Petrus, Jakobus en Johannes om bijstand. 'Blijf hier bij me en waak met Mij.' Zoals je als familie of vrienden waakt bij iemand op zijn sterfbed.

Ik las ergens over regels voor Grote Verzoendag, het grote jaarlijkse joodse feest: *Jom Kippoer*. De Hogepriester brengt het grote offer waarmee God alle schuld van het afgelopen jaar goed maakt. De traditie zegt: de nacht daarvoor mag de Hogepriester niet slapen. Hij moet klaarwakker blijven.

Om dat vol te houden moet een aantal jonge priesters de Hogepriester bijstaan. Als de Hogepriester in slaap dreigt te vallen, moeten ze hem aansporen: Hogepriester, sta op! Jaag uw slaap op de vlucht.

Zo moeten Petrus, Jakobus en Johannes Jezus als een Hogepriester bijstaan in deze doorwaakte nacht, vóór Hij Zichzelf ten offer brengt.

Wat blijkt? Ze vallen in slaap. Drie keer zelfs. *"Konden jullie niet eens één uur met Mij waken?"*

Je voelt Jezus' teleurstelling.

Waarom vallen ze in slaap? Ongevoeligheid, onverschilligheid? Gewoon vermoedheid? Maar als vissers zijn ze heus wel gewend een nacht door te halen.

In slaap vallen als je geliefde Meester zo ontzettend angstig is, hoe kan dat? Of... zou het dat juist zijn? Lucas schrijft dat ze *van verdriet* in slaap gevallen waren (Lucas 22: 45). Hun slapen is een soort vlucht. Voor het loodzware van Jezus' lijden dat ze eigenlijk niet aan kunnen.

Van lijden krijg je geen energie. Lijden verlamt. Ook Jezus' lijden. Ze doen hun ogen ervoor dicht.

Eerlijk gezegd herken ik het wel. Ook ik ben liever daar waar het leven goed is. Als het zwaar is en er geleden wordt - dat maak je liever niet mee. Je kijkt weg. Sluit je ogen. Voor het lijden dichtbij. Of verder weg.

Ontdekkend en beschamend. Voor de kerk. Voor ons christenen. Gebeurt het nog? Dat het crisis is - dat Jezus nog steeds lijdt aan alle kwaad in de wereld - maar dat wij er doorheen slapen?!

Jezus zou harde verwijten kunnen maken. Maar wat zegt Hij? *De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak*. Dat is eigenlijk heel mild. 'Ik zie wel dat jullie me lief hebben... Maar jullie zijn zo zwak, zo bang. Daarom zal Ik het maar doen. Alleen'.

Jezus gaat het zelf doen, helemaal alleen.

Zijn bittere strijd voeren. Zonder ons. Voor ons. Onze ongevoeligheid, of onze neiging om weg te kijken – Hij wil het goed maken, verzoenen. Hij ziet het onder ogen, boet ervoor, sterft eraan.

Biddend en strijdend behaalt Hij de overwinning op zijn angst. En aanvaardt de lijdensbeker. Vanaf dat moment kijkt Hij de dood vastberaden in de ogen. Recht gaat Hij nu op zijn doel af.

In de vorige vertaling staat dat Jezus zegt: *Slaap nu maar, en rust...* Dat is niet cynisch, maar troostend bedoeld. Hij brengt ons a.h.w. naar bed. Slaap nu maar, en rust. *Wees gerust*, ik doe het zelf wel. **Ik red de wereld, de mensheid. Ik red jou.**

Vandaag is het crisis. Corona-crisis. Klimaat-crisis. Vluchtelingen-crisis. De wereld lijdt. En Jezus lijdt mee.

En jij? Zie je het onder ogen? Of kijk je weg? Ook geloof en kerk verkeren in een crisis. Steeds minder kerken, en gelovigen, mensen met liefde voor God. Geen samenkomsten, kerkdiensten. Geen vriendelijke blikken, zegenende handen. Een loden last. De rek is eruit.

Wat moet je doen?

Nou, *blijf wakker en bid dat je niet in beproeving komt*. Wat is de beproeving? Dat je Hem kwijt raakt. Wat is wakker zijn? Vooral bidden. *Breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van het kwaad*. Een gebed voor elke dag. Helemaal voor in een crisis. **Geef niet op! Zak niet weg in apathie! Maak tijd voor gebed**. Misschien vaste ritmes. En heilige tijden. Om samen met Jezus te waken en te bidden. Om het contact met Jezus en zijn lichaam niet te verliezen. *Maar Hem te volgen op zijn weg*.

Amen